سورة العصر

103. സൂറതുൽ അസ്വ്ർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 3

ഉബൈദുല്ലാഹിബ്നു ഹഫ്സ്വഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇമാം ത്വബ്റാനീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഹാബികളിൽ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, ഒരാൾ മറ്റേയാളെ സൂറത്തുൽ- അസ്വ്ർ ആദ്യന്തം ഓതികേൾപ്പിക്കാതെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോകാറില്ല. അനന്തരം ഒരാൾ മറ്റേയാൾക്ക് സലാം ചൊല്ലി (പിരിഞ്ഞു) പോകും.' ഇമാം ശാഫിഈ (റ) ഈ സൂറത്തിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഈ സൂറത്തല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവതരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്ക് ഇത് മതിയാകുമായിരുന്നു. കാരണം, ക്വുർആനിലെ എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളും അതുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' അവയുടെ മൗലികമായ വശങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമായി അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സാരം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلۡعَصۡرِ ﴿١﴾

(1) കാലംതന്നെയാണ (സത്യം)!

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ﴿٢﴾

(2) നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ നഷ്ടത്തിൽ തന്നെയാണ്;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ﴿٣﴾

(3) വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം 'വസ്വിയ്യത്ത്' [ബലമായ ഉപദേശം] ചെയ്യുകയും, ക്ഷമയെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം 'വസ്വിയ്യത്ത്' ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. [ഇവർ മാത്രം നഷ്ടത്തിലല്ല.]

﴿1﴾ وَالْعَصْرِ കാലംതന്നെയാണ ﴿2﴾ إِنَّ الإِنْسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَفِي خُسْرٍ
നഷ്ടത്തിൽ തന്നെ ﴿3﴾ إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത وَتَوَاصَوْا അന്യോന്യം
വസ്വിയ്യത്തും ചെയ്ത بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ (സത്യത്തെ– ന്യായത്തെ– കടമയെ– വേണ്ട
തിനെ)പ്പറ്റി وَتَوَاصَوْا അന്യോന്യം വസ്വിയ്യത്തും ചെയ്ത بِالصَّبْرِ ക്ഷമ (സഹനം) കൊണ്ട്

നല്ലതോ ചീത്തയോ, ചെറുതോ വലുതോ, സാധാരണമോ അസാധാരണമോ, സന്തോഷകരമോ, സന്താപകരമോ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, കാലാകാലങ്ങളിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ സംഭവങ്ങളെല്ലാംതന്നെ കാലത്തിന്റെ കണ്ണികളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നവയത്രെ. കാലം സാക്ഷിയാവാത്ത– കാലം സ്പർശിക്കാത്ത– കാര്യങ്ങളോ, കാരണങ്ങളോ, ചരിത്രങ്ങളോ ഇല്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ ആദ്യംതൊട്ടവസാനം വരേക്കും ബാധകമായ ഒരു നിയമം– കാലമുള്ളകാലത്തോളം നീക്കുപോക്കില്ലാതെ സ്ഥിരപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം– കാലത്തെ മുൻനിറുത്തി സത്യംചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം, സൽക്കർമങ്ങൾ, യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി പരസ്പരം ഉപദേശിക്കൽ, ക്ഷമയെപ്പററി പരസ്പരം ഉപദേശിക്കൽ എന്നീ നാല് കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാത്ത മനുഷ്യരെല്ലാം നഷ്ടക്കാരാണ്. അഥവാ അനുഷ്ഠിച്ചവർ മാത്രമാണ് ലാഭം നേടിയവർ. ഇതാണ് ആ യാഥാർത്ഥ്യം.

ഭൗതികനേട്ടങ്ങളിലോ, ഐഹിക വ്യാപാരങ്ങളിലോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളിലോ, സുഖാഡംബരങ്ങളിലോ നേരിട്ടേക്കുന്ന നഷ്ടമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നഷ്ടം. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച നഷ്ടം ഏതായിരിക്കുമെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വലിയ ബുദ്ധിയോ യുക്തിയോ ഒന്നും വിനിയോഗിച്ചു സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ല. അത് അല്ലാഹുതന്നെ പലപ്പോഴും നമുക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: —

(1) സൂ: കഹ്ഫ് 102 – 106 നോക്കുക. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്ത കർമങ്ങൾ പാഴായിത്തീരുകയും, അതോടൊപ്പം തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ– എന്നുവെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചത് നിമിത്തം മുൻചെയ്ത കർമങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമായി നരകശിക്ഷക്ക് അർഹരായിത്തീർന്നവർ– ഇവരാണ് ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടക്കാരെന്നാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

(2) സൂ: മുനാഫികൂൻ 9 നോക്കുക. സ്വത്തുക്കളും മക്കളും നിമിത്തം ദൈവസ്മരണയിൽ അശ്രദ്ധരായിത്തീർന്നവരാണ് നഷ്ടക്കാർ എന്ന് അവിടെ പറയുന്നു.

(3) സൂ: ഹജ്ജ് 11 ൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, നന്മ ബാധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സമാധാനപ്പെട്ടും, തിന്മ ബാധിക്കുമ്പോൾ സ്ഥിതി അവതാളത്തിലായികൊണ്ടും ചഞ്ചല മനസ്സോടെ അല്ലാഹുവിന് ആരാധനനടത്തുന്നവരുടെ നഷ്ടമാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമുള്ള സ്പഷ്ടമായ നഷ്ടം എന്നത്രെ.

(4) ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഒരു മതത്തെ ആരെങ്കിലും അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം അത് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അവൻ പരലോകത്ത് നഷ്ടക്കാരനാണെന്നും, സൂ: ആലുഇംറാൻ 85 ലും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നഷ്ടം ഏതാണെന്ന് മറ്റെവിടെയും പരതിനോക്കാതെ ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലായല്ലോ.

ഈ നഷ്ടത്തില്‍നിന്ന്‌- അതല്ലാത്തനഷ്ടങ്ങളെല്ലാം കേവലം നാമമാത്രനഷ്ടങ്ങളാണ്‌- ഒഴിവാകുവാന്‍ നാല്‌ കാര്യങ്ങളാണ്‌ അല്ലാഹു ഉപാധിയായി എടുത്തുകാട്ടുന്നത്‌. 1 -ാമത്‌ വിശ്വാസം. അതായത്‌, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ പ്രവാചകന്‍മാരിലും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അന്ത്യനാള്‍ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസം. വിശ്വാസം നാമമാത്രമായാല്‍പോരാ. ദൃഢമായതും, സല്‍ക്കര്‍മങ്ങള്‍ക്ക്‌ പ്രചോദനം നല്‍കുന്നതുമായിരിക്കണം. (സൂ: ഹുജുറാത്ത്‌ 14- 15 ഉം മറ്റും നോക്കുക) 2 -ാമത്‌ സല്‍ക്കര്‍മം പ്രവര്‍ത്തിക്കല്‍. മേല്‍പറഞ്ഞ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാതുറകളിലും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതുള്ള നിയമനിര്‍ദ്ദേശങ്ങള്‍ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട്‌ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളും ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‌ ചില ആരാധനാകര്‍മങ്ങള്‍ മാത്രം നിര്‍വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട്‌ ഒരാള്‍ സല്‍ക്കര്‍മിയായിത്തീരുന്നതല്ല. മറിച്ച്‌ ജനങ്ങളോടും സഹസൃഷ്ടികളോടും തന്നോട്‌ തന്നെയും പാലിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളും മര്യാദകളും പാലിക്കുമ്പോഴേ ഒരാള്‍ ശരിയായ സല്‍ക്കര്‍മിയായിത്തീരുകയുള്ളൂ.

3 -ാമത്‌ പരസ്പരം യഥാര്‍ത്ഥംകൊണ്ട്‌- അഥവാ വിശ്വാസപരമായോ കര്‍മപരമായോ വേണ്ടപ്പെട്ടതും സ്ഥിരപ്പെട്ടതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങള്‍കൊണ്ടും- അന്യോന്യം വസ്വിയ്യത്ത്‌ ചെയ്യുകയാണ്‌. ഇന്ന കാര്യം ഇന്നപ്രകാരമാണ്‌ വേണ്ടത്‌ എന്ന്‌ പറഞ്ഞുകൊടുത്താല്‍ മാത്രം പോരാ. അത്‌ പ്രവര്‍ത്തനത്തില്‍ വരുത്തുവാന്‍ പ്രേരിപ്പിക്കുമാറ്‌ സദുപദേശരൂപത്തിലും, ബലവത്തായ രീതിയിലും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്‌ എന്നാണ്‌ 'വസ്വിയ്യത്ത്‌' (وَصِيَة) എന്ന പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്‌. *(*)* വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്‌ ഉപദേശം നല്‍കലും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്‌ വിരോധിക്കലും (الامر بالمعروف والنهي عن المنكر) മുസ്‌ലികളുടെ പൊതുകടമയാണെന്ന കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. വ്യക്തിപരമെന്നോ, സാമൂഹ്യമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കഴിവനുസരിച്ച്‌ ഇത്‌ നിര്‍വഹിക്കുവാന്‍ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു.നാലാമത്തേത്‌ ക്ഷമയെ പറ്റി പരസ്പരം വസ്വിയ്യത്ത്‌ ചെയ്യലത്രെ. ജനങ്ങള്‍ക്ക്‌ സത്യോപദേശങ്ങള്‍ നല്‍കുമ്പോള്‍ അതിന്നെതിരില്‍ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന എതിര്‍പ്പുകളെയും, വിഷമങ്ങളെയും സഹിക്കുക, ആപത്തുകളിലും, പരീക്ഷണങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക, അനുവദനീയമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങള്‍ വര്‍ജ്ജിക്കുകയോ കല്‍പിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങല്‍ അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതില്‍ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ക്ഷമാപൂര്‍വ്വം തരണം ചെയ്യുക എന്നിവയെല്ലാം ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പരിസരവും സമൂഹവും സദാചാരമൂല്യങ്ങളില്‍നിന്ന്‌ അകന്നുപോകുംതോറും ക്ഷമയുടെ വൃത്തം വിപുലമായിത്തീരുകയും, പരസ്പരം ക്ഷമയെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത വര്‍ദ്ധിക്കുകയുമാണ്‌ ചെയ്യുന്നത്‌. (وَمن الله التوفيق) വലുപ്പം നോക്കുമ്പോള്‍ വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും, ഒരു വ്യാഖ്യാനമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ ഉള്ളടക്കം വ്യക്തമായതും, അതിവിപുലവും അര്‍ത്ഥഗര്‍ഭവുമായ ആശയങ്ങള്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതുമാണ്‌ ഈ സൂറത്ത്‌ എന്ന്‌ കാണാം. വ്യക്തികളുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വിജയമാര്‍ഗങ്ങള്‍ മുഴുവനും അതില്‍ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തക്കം കാണുമ്പോഴെല്ലാം ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങളെ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത്‌ ഭൗതിക താല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ ശ്രമിക്കാറുള്ള ചില ആധുനിക വാദികള്‍ ഈ സൂറത്തിന്‌ അവരുടെ വക ഒരു പുതിയ അര്‍ത്ഥവ്യാഖ്യാനം കല്‍പ്പിച്ച്‌ കാണുകയുണ്ടായി. അത്‌ ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: പഞ്ചസാരക്ക്‌ മധുരമുണ്ട്‌, അമേരിക്കയിലെ

(*) الوصية التقدم الى الغير بما يعمل به مقترنا بوعظ – المفردات

പ്രസംഗം റേഡിയോ വഴി ഇന്ത്യയിൽ കേൾക്കാം, പരിഷ്കരിച്ച ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യന് ചന്ദ്രനിലും മറ്റ് ഗോളങ്ങളിലും പോയിവരുവാൻ കഴിയും എന്നിവ പോലെയുള്ള 'യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക'യും, അവ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന 'സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുക'യും അങ്ങനെയുള്ള 'യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കു'റിച്ചും, അവ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങൾ 'സഹിക്കുന്നതിനെ'ക്കുറിച്ചും പരസ്പരം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ 'ജീവിതപുരോഗതി' നഷ്ടപ്പെടും. ഈ നാല് ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടാണ് യൂറോപ്യൻ സമുദായങ്ങൾ ലോകത്ത് വമ്പിച്ച പുരോഗതി പ്രാപിച്ചത്. ഇതാണ് അതിന്റെ ചുരുക്കം (سُبْحَانَ الله) ആശ്ചര്യം! ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ക്വുർആൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധം തന്നെ! ഭൗതിക ലാഭനഷ്ടങ്ങളുടെയും ജയാപജയങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങളായി ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്ന ഈ സമർത്ഥനം അതിന്റെ മുഖവിലക്കു തന്നെ നമുക്കും തെല്ലൊക്കെ വകവെക്കാം. പക്ഷേ, സൂറത്തുൽ അസ്വ്റിന്റെ ആശയവും താൽപര്യവും അതുമായി അൽപബന്ധം പോലുമില്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിലും ക്വുർആനിലും ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിന് –അയാൾ വളരെ വിവരസ്ഥനൊന്നുമല്ലെങ്കിലും ശരി– കേവലം എന്തോ താൽപര്യപൂർവ്വം പുതുതായി ചമക്കപ്പെട്ട ഒരു കടുത്ത ദുർവ്യാഖ്യാനമാണിതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരസഹായമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. സൂ:ബനൂഇസ്റാഈലിലെ 18, 19 എന്നീ രണ്ട് തിരുവചനങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. مَنْ كَانَ يُرِيدُ العاجِلَة ـ الى قوله : كان سعيهم مشكورا (സാരം: ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് അവിടത്തിൽ അവന് നാം ക്ഷണത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവന് നരകത്തെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി അതിന്റേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.)

﴿ولله الحمد والمنة وله الفضل﴾